

Mý oči zasypal déšť

Marcela Holanová

Z nebe přival vod,
světem cloumá,
z hůry proud dál, káže nám tu stát,
odbyl zvon, noci půl,
v dlani dlaň Tvoou mám,
skrz promoklá chci krásně se hřát.

V tebe vkloubená, tak tak čouhám,
ústa jsou však zvlášť,
sochy jsou z nás,
žádný stisk, tak jak dřív,
no vzals mě tvým touhám,
ten náhlý chlad mě láme, jak hráz.

Oooo

Ref: Mý oči zasypal déšť,
co bylo ztrácí se pryč,
než lásku obracet v lež,
radši ji úplně znič.
Mý oči zasypal déšť,
a tím tě málem zmát,
nebrečím radši už běž,
očí mý jen zasypal déšť.

Vítr dál, s bouřkou se škádlí,
a vláhy z hůry tvář mou zkrápí víc a víc,
tak jsme dík počasí loučení zvládli,
já jen pár slov chci závěrem říct.

Oooo

Ref: Mý oči zasypal déšť,
co bylo ztrácí se pryč,
než lásku obracet v lež,
radši ji úplně znič.
Mý oči zasypal déšť,
a tím tě málem zmát,
nebrečím radši už běž,
očí mý jen zasypal déšť.

...

Mám v očích déšť...

...

Mám v očích déšť...

Šeptám, pojd', vrať se zpátky,
dál může lejt, mě se stejská,
mužeš jak mý slzy zkrejt ten déšť.

Pokoj je blízko půdy můžem pít čaj,
to místo přímo pod střechou jsi sám nazval ráj,
i v kleci andulky se dávno už ptaj,
kde se touláš, proč slýchaj dál jen pláč.

Ref: Mý oči zasypal déšť,
co bylo ztrácí se pryč,
než lásku obracet v lež,
radši ji úplně znič.
Mý oči zasypal déšť,
a tím tě málem zmát,

nebrečím radši už běž,
očí můj jen zasypal déšť.